

Kto verá v konečnú výazstvo Ľajský

Friday, 05 August 2011

Pred 65. rokmi, 23. júna 1946 sluha Boha, otec biskup Buzalka, vysvetlil kľačov v Dáme svätého Martina v Bratislave. Medzi nimi bol aj László Burián, senecký novokňaz, ktorý z milosti Boha 26. júna 2011 oslavil v našom kostole svoje 65. jubileum.

V kostole naplnenou do posledného miesta sa zúčali prítomní, aby ho pozdravili s úctou a úprimnosťou. Svojich veriacich stále priváta s Ľajskou, ku ktorému mali milosť slovami. Keďže sa ho opäť tamo predohľadal roky, desaťročia, významného života a zároveň zdárejneho krájsu, milosť Božiu, ktorú ho pozvala na povolenie kľačova a 65 rokov ho v tom udržala. Byť s Ľajskom Boha nikdy nebolo ľahké, ani teraz nie je, ale vieme, že napriek mnohým utrpeniam mal Ľajský astný kľačov. Azda preto, lebo veril a verá v konečnú výazstvo Ľajský. A čo bola tých dajevných sily, ktoré ho v každej situácii podporila, posilnila? Na to raz takto odpovedal: „Je to jednoduché. Ja mám ráj ľudov podľa svojeho pokynu. V duši som odpušteli, hoci čo so mnou spravili. A Boh bol stále so mnou. Keďže bolo treba ma pozdvihnuť, inokedy povzbudzoval. A znova a znova som sa presvedčil o tom, že Ľajská zvýazstva nad výjetkám zlom. To dokazuje aj mäj ľivot.“ Na tejto krájskom jubileu prehoľnebola oslava najpodstatnejšia, ale to, že mohol dať vďaku Bohu za to, že sa v Bratislavskom dôme mohol dodržať a v duchu toho mohol si ľahko ľatiť na slávu Boha, v prospech jeho cirkev a veriacich. Opäťtala som sa ho, ako prečo ľahko 65 rokov kľačova, na čo so svojou skromnosťou odpovedal takto: „... moja mama mi hovorila, nech sa stanem kľačom iba vtedy, keď budem Ľajský kľačom. A ja som Ľajský kľačom.“

(GLÁZER)